

קרבנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות
בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליון 395

השוותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...
לשוותפות חייגו: 03-9091313

20.000 עלוני שבוע

מופצים ברחבי הארץ

הצטרף אלינו והעלוני יגיע עד אליך 03-9091313

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

כל מי שעושים לו נס מנכים לו מזכויותיו

פרשת וישלח

זמני השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	ת"א
17:48	17:16	16:13	17:48
17:52	17:15	15:59	17:52
17:49	17:14	16:03	17:49
17:53	17:18	16:18	17:53

הלכה למעשה

האסור והמותר בחנוכה

שאל את הרב

מאכלי חלב בחנוכה

ביתנו החדש

שנה ראשונה

מחכימים ברמה

קריאת כיתוב על מצבות

פינה חדשה
הטור האישי

וכן עיון תפילה, ומהו עיון תפילה? המעין בתפילתו ואומר התפללתי בכונה ומגיע לי, וודאי שיעשו רצוני, גם זה גורם שידבקו אחריו בשמיים. והמוסר דין על חברו לשמיים, פירוש: שהייתה בינו לבין חברו איזו תקרית, ולא הגיעו להבנות זה טוען על זה כך, וזה טוען על זה כך, ואז פונה אחד מהם אל חברו ואומר, אתה יודע מה? יש ה' בשמיים הוא ישפוט ביני ובינך, גם אמירה זו מסוכנת מאוד ויש להתרחק ממנה כמטחוויו קשת, כיוון שגם זה גורם לאדם דינים קשים בשמיים, שמעיינים בפנקסו ובזקיקו אחריו.

מלל של דבר אל לו לאף אחד מאתנו להחשיב עצמו למושלם, לאחד שמגיע לו איזה דבר מהבורא, לסמוך על נסים, או לבקש בזכות המעשים שלנו, וכבר אמרנו בתפילה, אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים, עשה עמנו צדקה וחסד והושענו. אין לבקש בזכות אלא בחסד, מאוצר מתנת חינוך חננו.

חז"ל הקדושים אומרים. שאין לך רב מעשים יותר ממשנה רבינו, ואפילו הוא כשביקש מהבורא יתברך להיכנס לארץ ישראל, לא ביקש בזכות מעשיו וזכויותיו הגדולים אלא בחסד, שנאמר "ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמור" אמרו חז"ל מה הפירוש ואתחנן? מלשון חינוך, לא ביקש משה רבינו ע"ה אלא מתנת חינוך. שומעים? מבהיל! מי לנו גדול יותר ממשנה רבינו? ועם כל זה לא הזכיר אפילו ברמז אחת מזכויותיו, אם כן מה אנו? מה חיינו? מה חסדנו? מה כוחנו? ומה גבורתנו? מי אנו שנבקש בזכות? מי אנו שנסמך על זכויותינו בתפילתנו? או שנכניס עצמנו לחילה למקום סכנה ונסמך על נסים?

לכן אחים ואחיות יקרים. נתחזק בתפילה ובמעשים טובים, ולא נסמך על נסים, "ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בשועתך"

שבוע שלום ומבורך

להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פרשת השבוע. "וישלח יעקב מלאכים לפניו וכו' קטונתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך, כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות" חז"ל הקדושים למדו מהמילה קטונתי מכל החסדים, שכל מי שעושים לו נס מנכים מזכויותיו, פחד יעקב שמא בגלל הנסים הגדולים שנעשו לו ניכר לו מזכויותיו, וכמו שאומר "כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות", הרי עשית עמדי נסים גדולים ועצומים כאלה, שמא ניכר מזכויותי בשמיים ואין אנצל עתה שאין בי זכות?

מכאן למדו חז"ל שאסור לאדם לעמוד במקום סכנה, הגמרא במסכת תענית (דף כ עמוד ב) אמר רבי ינאי אסור לאדם לעמוד במקום סכנה ולומר עושים לי נס, למה? שמא אין עושים לי נס, ואם עושים לי נס מנכים לי מזכויותיו, שנאמר "קטונתי מכל החסדים ומכל האמת" אסור לו לאדם לסמוך על

הנס. כל אחד ואחת מאתנו מצויים שלא להיכנס למקום סכנה, אסור לסמוך על נסים, כי מי אנו שנחיה ראויים לנס? ועוד גם אם יעשו לנו נס ניכר לנו מזכויותינו, אם יעקב אבינו בחיר שבאבות פחד, עם כל זה שקיבל הבטחה מהבורא יתברך שישמרהו ויצילהו מכל צרה ונזק כמו שנאמר "הנה אנוכי עמך ושמרתיו בכל אשר תלך והשיבותיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אשר את עשיתי את אשר דיברתי לך" מה נענה אנו אחריו, וודאי שאסור לנו להכניס עצמנו למקום סכנה.

הגמרא במסכת ברכות (דף נה עמוד א) אומרת. אמר רבי יצחק, שלשה דברים מזכירים עוונותיו של אדם, ואילו הם, קיר נטוי, ועיון תפילה, והמוסר דין על חברו לשמיים. פירוש של דבר, אדם המעמיד עצמו במקום סכנה מראה שסומך על זכויותיו וראוי שיעשו לו נס, דבר זה גורם שיפתחו את פנקסיו בשמיים. זאת אומרת בודקים האם ראוי הוא לנס, ואין לו למי שבזקיקים את מעשיו, שאז רואים את כל חובותיו ומעשיו הרעים.

פנינו רבנו

הקצה בעזרת כמה מילונים טובים. לאחר מכן אקה על חטאי שלוש פגמים, אשחננו, בקדנו, גזלנו, וכל הפסוק יהיה שלי"ו וכן הוא צועד אל הבנק הפרכי, כששפתינו ממלמלות: "לשם יחוד קדשך בריך הוא ושיכנתיה",

בסיים השד המצלח, תוך כדי מנוסה בהוליה, הוא מודה לבורא יתברך: "ישתבח שמך לעד, רבנו של עולם, תודה על שזכית אותי בהצלחה מסחררת זו, הריני מקבל על עצמי להפריש מעשרות קדתי וקדו"!

הרי כל פתי מבין שה' יתברך אינו חפץ במצוות שפאלא!

גם במחנה שכן שוך לאדם, עדין אפשר להפגל באסורים חמורים. אדם המלך ברבית, מלבד האסור שעובר, הוא לא יקום בתחתית המיתים. וכפי שאמר הנביא: "בנשך נתן ומרבית לקח וסי לא יתיר" (ויחזקאל יח יג) ואמר חז"ל במדרש: "אמר הקדוש ברוך הוא, מי שחיה ברבית בעולם הזה, לא יחיה בעולם הבא" (שמות רבה לא ו).

אדם המלך ברבית, אפילו אם ירצה לחזר בתשובה, כל זמן שלא ישיב הממון שלקח ברבית, עוונתו לא יפטר. אם הוא יסתפק בפרטת בלבד, הוא דומה לאדם שאומר לעצמו: "אלה ואשדד בנק, כמה דקות עבודה, ואוכל לשנות את חיי מן הקצה אל

אני מכיר את הרב 18 שנים ב"ה. זכיתי בשנים האחרונות להתקרב אליו וזאת מתוך שאיני נותן את מבטחי בבני אדם ולא משנה מי יהיה. אבל הרב עזר ותמך בי במצבים הכי קשים, הבית שלי נשרף והרב תמך בי כל התקופה ועזר לי להשתקם. ומלבד זאת אני יכול להעיד על אין ספור מצבים שכמו שהוא מדבר כך מיישם. הרב לא יכול להכיל את המצבים שנוכחתי בהם בגישור ויעוץ, בעזרה לנוער, ביהודים שמאסו בחייהם והרב נתן להם את החיים במתנה, משפחות ששלח אותי לתת להם קצת שמחה בחגים. מצבים שאדם היה אמור לשלם לרב, הרב ויתר לו. מחל על כבודו באיספור מצבים ועוד ועוד. ואני מודה להשם יתברך שזיכנו להכיר את כבוד הרב.

לשליחת טור אישי שלחו מייל
karvenu1@gmail.com

שבוע קודש
רחוב יהודה הנשיא 47 פ"ת
בשעה: 16:30

יום חמישי
רחוב רבי יוסף קארו 3 אור יהודה
בשעה: 21:15

יום שלישי
רחוב סעדיה חתוכה 70 יהוד
בשעה: 21:00

שיעור כבוד מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א השבוע:

אדון בלומנשטיין, קרה לך נס

סיפור לשבת

ממש נכנסת לחדר ההמתנה נשענת על שתי אחיותיה, אשה צעירה חיוורת כסיד, במילים אחרות, שלושת-רבעי מעולפת. הרופא לא היה צריך לסמן לי, הבנתי מיד שגם כאן ידי על התחתונה, וחיוורון פניה של הקליינטית הנוכחית סלל לה את הדרך פנימה, ועלי ועל אלעזר ינוקא נותר להמתין לישועה קרובה, כי בוא תבוא. "גם העסק הזה נמשך כ-40 דקות. בינתיים חדר ההמתנה התעבה בעוד ילדים ואמהות. ואני ידוע כאן כמי שניצב בראש התור. "בשעה 11.30 יוצא דוקטור חרמון ממשרדו ומודיע לכל הממתנים "אני נורא מצטער, הוועקתי לבית החולים שניידר לטיפול במקרה דחוף, זקוקים לי בחדר הניתוח, אבל בעוד חצי שעה יגיע לכאן פרופסור שמריהו סתיו ויקבל אתכם". "אני מביט בשעון הדיגיטלי שלי, מגרד את פדחתי מעל הכיפה, וליתר דיוק אני חש שהסבלנות שלי פקעה והתפרצה לה. אלעזר בוכה, ואני לא מיומן כל כך במוצאים ובקבוקי מטרנה. הדקות לא זזות, ופרופסור סתיו כנראה החליף קידומת לעונה אחרת. אני מצוי באי שקט, מבועי הקיטורים והכעס מתחילים לפעפע בתוכי ומאיימים להתפרץ. "אחרי 35 דקות הגיע פרופסור סתיו כולו מחויך וחביב "תסלחו לי, אבל רק בעוד רבע שעה אנכים את הראשון בתור", התנצל באדיבות "יש לי שיחת ועידה, קונסוליום של חפאים בעניין חולה מסוכן", יש לנו ברירה! אמר אמר. באמת אחרי רבע שעה נפתחת דלת חדר הרופא, אבל מבטי תקוע בדלת הכניסה לחדר ההמתנה, ומלי תפילה, שלא יפרץ פנימה ילד מפרס, או קשיש מחובר לאינפוזיה, שיהיו כולם בריאים עד 120 שנים, אבל מתי אוכה לממש את הזכות של הראשון בתור? "קרה נס. אף אחד לא פרץ פנימה שום מקרה חרום לא נראה באופק, נכנסתי פנימה עם תינוק, והתיישבתי מול פרופ' סתיו, אבל עדיין חושש שמא האופוריה של מוקדמת מדי, שמא איזה חולה טראומתי עוד עלול להשתלט על תשומת לבו של הרופא החביב. "פרופ' סתיו הרים את אלעזר, והניחו בנינוחות על מיטת הטיפול. הוא חיך לעברו בנעימות, הוציא פנס קטן והביט באישוניו, אח"כ בדק לו דופק, הכניס מקל לגרונה, היכה קלות על גבו ואמר לי באלו המילים: "אדון בלומנשטיין, קרה לך נס שאני פה. ממש נס גדול, בוא ואסביר לך, את הקריירה שלי התחלתי לפני 30 שנה כרופא ילדים, וברבות השנים עזבתי עיסוק זה והשקעתי את עצמי במחקר ללימוד התופעות האלרגיות. כן, אני פרופסור לאלרגיות, וזו המומחיות שלי כבר 15 שנים. היום הוועקתי לכאן באופן בהול, וחד פעמי, כי ד"ר חרמון הובלה לעניין אחר. ועכשיו לעניין בן אלעזר, יש לו אלרגיה נדירה מאד, שמופיעה בתינוקות אחת לעשרה מיליון. לרופא משפחה או לרופא ילדים מצוי אין את הכלים והידע לאתר אלרגיה זו, התופעות שלה דומות לחלוטין לאנגינה, או דלקת ריאות קלה, ולכן הטיפול הרפואי שהיית מקבל עבור בן המתוק, לא היה תואם את הבעיה, והחולי עלול היה להמשיך חצי שנה ויותר, ואף להחמיר, עד שמי מהרופאים יחשוד שזה אלרגיה, והתינוק היה מופנה אלי לאימות. הבשורה הטובה, שבטיפול תרופתי מיוחד בן שבוע ימים, אלעזר שלנו יבריא בע"ה לחלוטין ולא יצטרך לסחוב חולי של חודשים ארוכים, אז תגיד תודה לקב"ה ששלח אותי לכאן..." (קובי לוי)

עמידה בתור היא דבר שאנשים לא אוהבים ובצדק, תמיד יש הרגשה שאין זמן, שמחכים למקום אחר, שאני מפסיד משהו. לאמיתו של דבר, יש בהחלט משקל מוצדק להרגשה זו, כי העברת זמן בעלמא, הוא דבר שנוא, ורק מי שמסוגל להעביר במוחו משניות או דף גמרא בבקיות, או סוגיה בעיון, כמעט ולא יחוש את עומס הזמן האיטי המונח על כתפיו. "ועכשיו לסיפור. אני אברך כולל מאז נישואי לפני 15 שנים, ולימוד התורה הוא אורח-חיי ברוך השם. אשתי שתחיה מקפידה שלא להטריד אותי בענייני דיומא, ומתחשבת בי מאד למרות העומס הטבעי הנובע מגידול שישה ילדים קטנים. הודו לד', באמת אשת חיל למופת. "בוקר אחד טרם צאתי לכולל היא מודיעה לי "לאלעזר (התינוק בן החצי שנה שלנו), יש חום גבוה, והוא חלוש וחסר כוח. לצערי אמר וגם אני לא בעיר, ואף אחת מאחיותי או שכנותי לא פנויה לקחתו לרופא הילדים, ואני כבר מאחרת לעבודה. אני ממש מתנצלת, אבל באופן חד פעמי קח אותו לקופת חולים, ואח"כ תשכיב אותו לישון בבית. אני מאמינה שאמצא עד אז מישהי שתשמור עליו".

"אין ברירה, אני יוצא למשימה, והאמן לי, אינני זוכר שהפסדתי סדר בוקר בכולל בעשור האחרון, אבל פיקוח נפש ועוד הנפש של הבן שלי דוחה הכל. השעה 8.45 בבוקר ואני שועט בזריזות לכיוון סניף קופ"ח, בתקווה שאתקבל במהירות אצל הרופא שלנו ד"ר אבישי חרמון. התינוק ייבדק, יאובחן, יקבל תרופות, ותוך שעה קלה אחזור הביתה ואפקיד אותו בידיה האמונות של אחת השכנות או הידידות של אשתי, כך שירשם בפנקסי ביטול תורה ממש מינימלי. "השעה כבר 9.00 בבוקר, אני נכנס עם אלעזר המייבב חרישית לסניף, ומתיישב על כסא. ברוך ה', לפני בתור גברת עם תינוקת. אחרי עשר דקות היא נכנסת לרופא, ואוטוטו התור שלנו, רבות מחשבות בלב איש... הדלת נפתחת, הגברת יוצאת, והנה עכשיו תורי. אני שולף את אלעזר מהעגלה, אווז אותו בזרועותי ונע לכיוון חדר הרופא. לפתע פורצים זוג הורים לחדר ההמתנה ובידיהם ילד בן שלוש מדמם כולו, מראשו ועד רגליו. "תסלחו לי אדוני" מבקש האב, "אתה חאה שזה מקרה דחוף", נו טוב, מה לעשות, הילד כנראה נפל ונפצע, וקיבלתי בהבנה את כניסתם לפני. במשך יותר מחצי שעה היה עסוק חפא הילדים עם האחיות שלימינו, בחבישת הפצעים ועצירת הדימום של הפעוט. ורק בשעה 9.45 הם פנו לצאת. "יופי" שמחתי בלבי, "הנה אני נכנס... ומרוח סערה לרוח סערה, לחדר ההמתנה נכנסה אשה זקנה מאד נשענת על מקלה, ופנתה אלי בבקשה "אני מרגישה כאב נורא, אני חייבת להיבדק... אתה מוכן לוותר לי על התור?". "ריבוננו של עולם", חולף הרהור במוחי "יש להדר פני זקנים, אבל התינוק שלי הוא גם נפש שצריך לרחם עליה..." הרופא מציץ מחדרו ומסמן לי "תן לה להיכנס, היא במצב קשה". "נו מילא, הזקנה נכנסה וגם כאן העסק לא פשוט, הרופא והאחות יוצאים ונכנסים, קראו לעוד רופא מומחה... והעסק עם הזקנה נמשך כמעט שעה. בשעה 10.40 לאחר הרבה לבטים של הרופא, הגיע אמבולנס ופינה את האשה לבית החולים. "ושבו אני נוטל את אלעזר בידי ומחליט בלבי: יורג ואל יעבור, אני לא מוותר על התור ויהי מה, הכל כאן פיקוח נפש, אבל גם ילדי זקוק לטיפול רפואי, וגם התורה שלי לא פחות חשובה לעם ישראל, הנה אני מסתער לכיוון הדלת, ובאותה שניה

לכבוד הרב מו"ר שליט"א, האם יש מקור לדבר שאומרים לאכול מאכלי חלב בחנוכה? ומדוע לא קבעו לנו סעודה כמו בפורים.

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

תשובה: בהחלט כן, וכמה טעמים נאמרו בכך. כתב הרב בספר מלבו סימן מ"ד "מפורש באגדה בת היתר ליוחנן כהן גדול והיתה יפת תואר מאד, ואמר המלך יון שתבוא אליו, והאכילתו תבשיל של גבינה כדי שיצמא וישתה לרחב וישתכר וישכב וירדם ויהי לה כן וישכב וירדם, ותקח חרבו ותחתה ראשו ותביאהו לירושלים וכראות החייל כי מת גיבורם וינוסו, ועל כן נהגו לעשות תבשיל של גבינה בחנוכה". וכן כתבו הר"ן (שבת י, א. ים של שלמה בבא קמא סימן ז, ל"ז. הלבוש תר"ע, ב. פרי חדש שם א. שלטי הגיבורים שבת על המרדכי תנ"י, אות ג. ב, בספר בני יששכר כתב [חודש כסלו מאמר ג] שבימים אלה יש זכר לנתינת התורה, כי ישראל שמרה ומרדו ביונים שביקשו להשכיחם מנה, ובמות אברהם אבינו זכינו לה כי האכיל את המלאכים בשר וחלב, כנזכר בפסוק, ולכן לא קיבלו התורה. ג, והרב בן איש חי וישכ"ד, כתב כי חל"ב ראשי תיבות אות ראשונה של ח'ודש, אות שניה שבת, אות שלישית מ"לה. ומה ששאלת מדוע אין סעודה בחנוכה, המפרשים האריכו בכך. א, והרב הלבוש כתב כי היוונים גזרו על הנשמות ולא על איבוד הגוף כמו המן. ב, הרב בית חדש ז"ל כתב כי בפורים חטאו בסעודה של אותו רשע, ועשו תשובה ותיקנו סעודה יהודית כשירה. ג, הגאונים החיד"א והמאמר מרדכי ז"ל כתבו כי הישועה בפורים באה דרך הסעודה שעשתה אסתר לאחשוורוש והמן. ד, והרב קף החיים סופר כתב משום שבפורים נמנעה המלחמה ביהודים, והיתה מלחמה באויבים שהרגנו בהם מה שאין כן בחנוכה.

לאור הביקוש הרב, יצאה לאור מהדורה חדשה של לוח ברכות. הלוח מעוצב, נוח לשימוש וברור להבנה לכלל הציבור. הלוח מכיל את כל סוגי המאכלים ואת ברכותיהם בסדר א-ב. וכן הערות לגבי שיעור קביעת סעודה, ברכות אחרונות וכו'.

להזמנות והפצה: 03-9091313

3 ש"ח בלבד לזיכוי הרבים

חובה בכל בית!

כמה זמן נמשכת שנה ראשונה?

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

המשמעות הפשוטה של הפסוק: "נִכְיָ יְיָ יֵה לִבִּי יִתֵּן שְׁנָה אֶת תִּ"ת" היא 'שנה' של 365 ימים. אבל כאן יש לציין ששנה ראשונה אינה רק עניין של זמן אלא גם עניין של מצב. יתכנו זוגות שלמרות שהם נשואים כבר 5 שנים, הם עדיין במצב של שנה ראשונה. כיצד יתכן הדבר? דבר זה נוצר כתוצאה מחוסר הקפדה על הדברים שלמדנו קודם. במשך כמה עשורים שאני נפגש עם ציבור, גיליתי שישנם הרבה זוגות שלא מכירים אחד את השני. וכאשר הם יושבים בפגישת יעוץ, ואחד מהם אומר מה מפריע לו והשני מקשיב לו, נשמעים לפתע משפטים כמו: מעולם לא אמרת לי את זה... אף פעם לא ידעתי שזה מפריע לך... מדוע הם אומרים את זה? התשובה לכך היא שמעולם לא הייתה להם שיחה נורמלית עם הקשבה לצרכים של השני. זה התחיל בשנה הראשונה, ולא בגלל שהם אנשים לא טובים, להיפך, הם אנשים מצוינים שלא קיבלו הדרכה, או שקיבלו הדרכה בלי הדגשים של שנה ראשונה. לפעמים קורה שבני הזוג אכן קיבלו הדרכה של שנה ראשונה אבל שכחו! כדי לתקן זאת עליהם לקבל הדרכה מקצועית נוספת, וכך להחזיר עטרה ליושנה. במקרים כאלו ודומים להם, הייתי ממליץ להכריז מחדש על 'שנה ראשונה'. כלומר, להיכנס שוב למצב של התחלה. לשם כך על בני הזוג לנסות למחוק מהזיכרון את כל החוויות הלא נעימות שעברו עד עתה ולהתרכז במעלות של בן הזוג. כדאי מאוד שכל אחד מהם יקח דף ועט וירשום 10 דברים טובים שיש בבן הזוג, ולאחר מכן ישנן ויפנים אותם. פעולה זו תיצור מחשבה והרגשה של התפעלות ושמחה שבאמת בן הזוג שלפנינו הוא בגדר של מציאה! מעין אותה תחושה שהייתה בראשית הקמת הבית וזוהי למעשה מציאת החן שהייתה לפני החתונה. לא צריך להתגרש כדי להבין שבן או בת הזוג היו באמת טובים. שמוליק לחץ על הרב במשך הרבה מאד זמן שיסדר לו גט. אחרי נסיונות גישור ודחיות רבות ובלית ברירה הרב סידר את הגט. עברו חודשיים ושמוליק הגיע אל הרב כדי שיערוך לו חופה וקידושין. שאל הרב: מי המאושרת? ענה לו שמוליק; שרה. שאל הרב: גם לגרושתך קראו שרה? ושמוליק ענה: נכון, זו היא. הרב הרים גבה בפליאה ושאל: כל כך הרבה זמן לחצת עלי לסדר לך גט ממנה, וכעת אתה רוצה להתחתן איתה? ענה לו שמוליק: בטח! בתור אשה שניה היא אשה נהדרת!

דברים האסורים והמותרים בחנוכה

הלכה למעשה

הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

א. בתקופת הבית השני גזרו מלכיון גזרות על ישראל, וביטלו אותם מדתם, ולא הניחום לעסוק בתורה ובמצות, ולחצום לחץ גדול, ופשטו ידיהם בממונם ובבנותיהם, ונכנסו להיכל ופרצו בו פרצות, וטימאו הטהרות, והיה צר לישראל מפניהם מאד, עד שריחם עליהם ה' אלקי אבותינו והצילם מידם, וגברו בני חשמונאי הכהנים הגדולים והרגום, והושיעו את ישראל מידם, והעמידו מלך מן הכהנים, וחזרה המלכות לישראל, ונמשכה יותר ממאתים שנה עד חורבן הבית השני. וכשגברו ישראל על אויביהם ואיבדום, היה זה ביום כ"ה בכסליו, ונכנסו להיכל ולא מצאו שמן טהור להדליק המנורה שבבית המקדש, אלא פך אחד של שמן, שלא היה בו להדליק אלא יום אחד בלבד, ונעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים, עד שכתשו זיתים והוציאו שמן טהור. ומפני זה התקינו רבותינו שבדור ההוא, שיהיו שמונה ימים אלו, החל מיום כ"ה בכסלו והלאה, ימי שמחה והלל. ומדליקים בהם נרות בכל לילה משמנות הלילות לפרסם הנס ולגלות. וימים אלו נקראים "חנוכה". [ילקו"ו מועדים עמוד קצ. וכו'] הוא לשון הרמב"ם (הל' חנוכה פ"ג ה"ב), דס"ל שנס הנצחון הסתיים ביום כ"ה כסליו. וכתב הפר"ח, שנקרא חנוכה, על שם שחנו בכ"ה בכסלו. והטעם שתיקנו שמנות ימי חנוכה, ולא "תשעה" משום ספקא דיומא, לפי שחנוכה מדבריהם לא החמירו כ"כ. ועוד, שרצו לרמוז על מילה שניתנה בשמינין.

ב. נוהגות הנשים שלא לעשות מלאכה, כגון תפירה וסריגה, בעוד שנרות החנוכה שבבית דולקות, במשך חצי שעה מהדלקתם, והטעם הוא משום היכר להודיע שאסור להשתמש לאור נרות החנוכה. ואין להקל להן בחצי שעה הראשונה של הדלקת הנרות. אבל בבישול ואפיה וצרכי אוכל נפש מותרות.

ג. מה שנוהגים במלאת שבעת ימי האבל לעלות לבית הקברות, וכן ביום השלישים, וכמו שכתב בשלחן ערוך (יו"ד ס"ס שדמ), אין לעשות כן בימי חנוכה, וכל שכן בראש חודש, שהרי מתעוררים לבכי ולמספד על יד הקבר, כשרואים קברו של הנפטר ביום השביעי או השלישים. ולכן ידחו הביקור לבית הקברות לאחר ימי החנוכה.

ד. יש אומרים שמותר לבקר אצל קברי הצדיקים, התנאים והאמוראים, בימי החנוכה וחול המועד. [בן איש חי]. ויש חולקים. [מועד לכל חי]. והמיקל בזה יש לו על מה לסמוך, שהרי אין רגילות לבכות שם כמו שבועים ליד קבר ביום השבעה או השלישים.

עם ר' עמי מימון

חידודין

שאלה: מה העונש על מי שמורה בתורה שלא כהלכה? תשובה: חרב בא לעולם. פרק ה משנה ח.
שאלה: מה נקרא מי שאומר שלי שלך ושליך שלי? תשובה: עם הארץ. פרק ה משנה י.

גם אתם יכולים להדליק את החנוכיה

עם שיירי שמן משמנו של מרן!

שותפים במעוה דמי חנוכה להחזקת תורה וזיכוי הרבים

סה"כ 260 ש"ח חד פעמי

ומקבלים את השמן של

מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל עד הבית!

03-9091313

שפר הופעתך!

הטור המאויר

רחוק שנות אור ממצוות, אומר למישהו חרדי שלא ראוי שהוא הולך עם חולצה מחוץ למכנסים!!! הוא מבין יותר ממנו בכבוד התורה! כנראה שהוא לא היה אומר את זה לסתם סטודנט מהרחוב...

פעם הלכתי ברחוב ושמעתי מישהו צועק לי מרחוק "בחורצ'יק, בחורצ'יק!" הסתובבתי, ראיתי זקן שאינו שומר תורה ומצוות מתקדם לעברי ואומר לי: "בחורצ'יק, החולצה שלך מחוץ למכנסים זה לא ראוי לך ללכת ככה"... אתם מבינים? בנאדם

לבש מכנסים במידה המדייקת

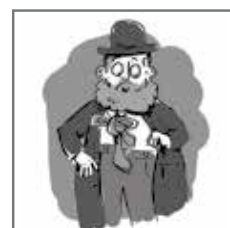
הפאות או לפני האוזן או מאחורי האוזן

שים לב שהזקט תואם למכנסים

תדאג שלא היו לך כתמים על הבגדים

תודאג שאתה באמת יודע לקשור עניבה

אל תשחק יותר מידי עם הקנייץ של הכובע

תחליט או שאתה מגדל זקן או שתסדר אותו

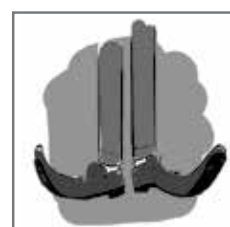
שהכיפה תהיה מותאמת לראש

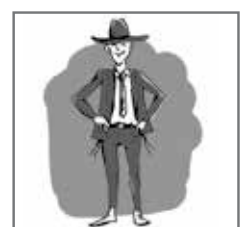
גם מאחורה רואים...

מקומה של החולצה בתוך המכנסים

עדיף להיות "שפיץ" בנגרא

לא חייבים "להצמד" לתכתיבי האופנה

שאלה: האם מותר לקרוא כתב שכתוב על גבי קברות בבתי עלמין?

מחכימים ברמה

הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א

תשובה: מי שהולך לבית הקברות וקורא את הכתב שרשום על גבי המצבות, הרי זה גורם לשכחה. מסכת הוריות (יג), וכן כתב להלכה המשנה ברורה (סימן ב ס"ק ב). ואין הבדל אם קורא בפה או קורא בהרהור. כמבואר בשו"ת בצל החכמה (חלק ה סימן כ), ובשו"ת רביד הזהב (חלק א יו"ד סימן יב). ע"ש. וכן כתב בספר שיח השדה (ס' הזכרון עמוד יג), והוכיח זאת מהמשנה בשבת "לא יקרא לאור הנר", ומבואר בשלחן ערוך (סימן ער"ה סעיף א), שאפילו אינו מוציא מפיו, אסור לקרוא לאור הנר, ומוכח שלשון קריאה שייך גם על עיון במחשבה בלבד. וכיוצא בזה אמרו בפרק חלק "הקורא בספרים חיצונים אין לו חלק לעולם הבא", וכתב הרמב"ם דאפילו בהרהור אסור. ע"ש.

אולם כל זה דווקא כשהאותיות בולטות, אבל אם האותיות שקועות, מותר לקרותן, ואין בזה שום חשש. ולכן יקפידו לעשות את הכתב שעל המצבה שוקע ולא בולט קצור שולחן ערוך (סימן קכח), וכן כתב בספר נגיד ומצוה והובאו דבריו בשו"ת בצל החכמה (שם), וכתב להזהיר שאותם העושים כתב בולט על המצבה, הרי הם נותנים בכך מכשול לאנשים, ויש בזה חשש איסור לפני עור. ע"ש. ועיין בשו"ת חוט השני (סימן ט), ובשו"ת אפרקסתא דעניא (חלק א סימן קצט). וראה בשיח השדה (שם), שהסתפק האם מותר לקרוא כתב שאינו שוקע ואינו בולט. והניח בצריך עיון.

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

סיפורי ישועות

לו פדיון נפש. אחרי הפדיון ברוך השם מצבו הלך והשתפר. היום אנחנו שבועיים אחרי הפדיון וברוך השם בימים הקרובים הוא משתחרר מבית החולים בריא ושלם! תודה רבה לרב מרתי מ.

בעלי לצערנו נדבק בקורונה. עקב כך הוא הסתבך ונגרמה לו דלקת בשריר הלב. הוא היה בטיפול נמרץ וחששנו מאוד למצבו. אני התקשרתי לישיבה של הרב רפאל זר וביקשתי שהרב יערוך